

[Justitsministeren.]

stemmelsen ikke bør bringes til Anvendelse over for en Række Landes Statsborgere, f. Eks. norske og svenske Statsborgere, idet en Skærpelse af Tilsynet over for dem ikke er nødvendig. Bestemmelsen i Lovforslagets § 6, Stk. 2, giver derfor Mulighed for at undtage saadanne Landes Borgere fra Pligten til at indhente Tilladelse til fortsat Ophold og Arbejde her i Landet.

I Lovforslagets § 6, Stk. 3, er der derhos optaget en Bestemmelse om, at der med fremmede Regeringer kan indgaas Aftale om gensidige Lempelser i Reglerne om Opholds- og Arbejdstilladelse, for saa vidt angaar Statsborgere i de kontraherende Stater.

Ifølge den nugældende Lovs § 6, Stk. 2, er Justitsministeren bemyndiget til at træffe Aftale med fremmede Regeringer om gensidige Lempelser i Reglerne om Arbejdstilladelse, for saa vidt angaar Statsborgere i den ene af de kontraherende Stater, der i Uddannelsesøjemed agter at tage Arbejde i den anden Stat. Der bør imidlertid være en almindelig Adgang til at træffe Aftale om Lempelser i Reglerne om Opholds- og Arbejdstilladelse, ikke blot, hvor de paagældende søger her til Landet i Uddannelsesøjemed, men ogsaa, hvor Formaålet er gensidig Udveksling af Arbejdskraft. Den foreslaaede Bestemmelse, der blandt andet vil kunne faa Betydning ved Indgaaelse af Traktater om Indførelse af et fællesnordisk Arbejdsmarked, vil i det hele være af Betydning ved kommende Forhandlinger med en fremmed Stat om Indførelse af gensidige Lettelser i Adgangen for de paagældende Landes Statsborgere til at tage Ophold og Arbejde i den anden Stat.

Endelig er der i Lovforslagets § 7, Stk. 3, optaget en Bestemmelse, hvorefter Justitsministeren bemyndiges til at træffe Bestemmelse om Udfærdigelse af Legitimation til Udlændinge, som ikke er i Stand til at skaffe sig Nationalitetspas, samt til at paabyde, at Udlændinge under Ophold her i Landet til Stadighed skal have deres Pas eller anden Legitimation paa sig og paa Forlangende forevise Pas eller Legitimation for Politiet.

Som nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget udstedes der allerede nu paa Børging Hjelpepas eller Fremmedpas til Personer, der ikke er i Stand til at skaffe sig

Nationalitetspas. Imidlertid er det paa-krævet, at der skabes Hjemmel til at paabyde, at alle Udlændinge, der ikke allerede er i Besiddelse af et Pas, skal anskaffe et Pas eller anden Legitimation, og til at paabyde, at de til enhver Tid paa Forlangende skal kunne forevise Passet eller Legitimationen for Politiet. Begrundelsen er den, at det maa antages, at der — foruden de som tyske eller allierede Flygtninge indregistrerede Personer — opholder sig en Del Udlændinge her, som hidtil har kunnet skjule sig, og som har ønsket at skjule sig for Politiet, og at en effektiv Kontrol med herværende Udlændinge nødvendigvis, at man som Overgangsforanstaltning maa kunne forlange, at alle Udlændinge i givet Fald hurtigt er i Stand til at legitimere sig over for Politiet.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Jeg skal herefter have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 140 af 30. Marts 1940 om Forbud mod at bære Uniform m. v.*

Den første Lov, Nr. 120 af 12. April 1933, som vi fik om dette Forhold, motiveredes ved, at det fandtes paakrævet at give faste Regler om Adgangen til at bære Uniform o. lign. Navnlig under Hensyn til, at det var blevet almindeligt dengang, at politiske Partier organiserede Agitationsafdelinger, hvis Medlemmer iklædtes Uniform, maatte man forudse, at der under Valgkampagner og andre Situationer, som sætter Sindene i Bevægelse, kunde finde Uroligheder Sted som Følge af Sammenstød mellem uniformerede Medlemmer af de forskellige Afdelinger. Det blev derfor forbudt at bære Uniform eller Beklædningsgenstande, der kan sidestilles dermed, samt Uniformsdele eller Tegn, der viser, at Bærerne tilhører en politisk Organisation.

Loven, hvis Gyldighed udløb med Udgangen af 1934, blev ved Lov Nr. 337 af 22. December 1934 forlænget for Tiden indtil Udgangen af 1936 uden Ændringer bortset fra, at den givne Undtagelsesbestemmelse, hvorefter det var tilladt Børn under 14 Aar, der var Medlemmer af Idrætsforeninger og lignende Sammenslutninger, at bære den for Sammenslutningerne fastsatte